

متن پرسش

سلام استاد گرامی سوالی داشتم درباره ی روایتی از حضرت علی (ع) که زیر دیوار شکسته نشسته بودند و بعد به طرف دیوار سالم... و سوالی که از ایشان شده بود و در پاسخ حضرت فرموده بودند: از قدر الهی به قضای الهی پناه میبرم. خواستم بدونم حضرت این را برای مردم عوام گفته اند یا همه در صورتی که بعضی از شهدا با یقین کامل که لا حول و لا قوه الا بالله در اوج گلوله باران میرفتند و ضوم می گرفتند و چایی دم میکردند و می گفتند اگه قسمتمون شهادت یا یکی ازون گلوله ها باشه اتفاق میافته... و بی پروا بعضی ازین کارارو انجام می دادن. آیا تناقضی وجود ندارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: در شرایط عادی وظیفه‌ی ما همان است که حضرت علی «علیه السلام» عمل کردند ولی یک وقت در فضایی قرار دارید که هیچ جای امنی در آن نیست، در این شرایط خیلی لازم نیست به دنبال پناهگاه باشیم بدون آن که بدون دلیل خود را در معرض مرگ قرار دهیم کار را به عهده‌ی خدا می‌گذاریم و جلو می‌رویم. چنین فضایی در جبهه‌ها حاکم بود در عین آن که خاکریز بنا می‌کردند و در پشت خاکریز می‌جنگیدند. موفق باشید